

ního poměru, uzavřeného mezi touto osobou a tabáčními zahradníky, pro něž jsou rozhodná jen ustanovení konkrétní smlouvy v tom kterém případě uzavřené; podle nichž jediné lze posouditi, jaké právní povahy je poměr touto smlouvou mezi nimi založený. Že by pak žal. úřad pro uvedený svůj úsudek neměl ve spisech náležitého podkladu, stížnost nenamítá a nss neshledal.

Stížnosti sluší dáti arci za pravdu, že není o sobě rozhodné, že tabáční zahradníci za konání svých prací nedostávali předem stanovené mzdy, nýbrž pracovali za polovinu úrody tabáku, ani že měli při tom s M. F. jako majitelem půdy hospodářské risiko. Nss vyslovil totiž již v nál. Boh. A 11.114/34 a 11.604/34 právní názor, že i osoby, které pracují za část úrody na cizích pozemcích, dostávají k pracím těm od vlastníka půdy osivo a vykonávají práce podle dispozice vlastníka půdy, jsou k němu v pracovním poměru ve smyslu § 1 zák. č. 268/1919 Sb., resp. § 2 zák. č. 221/24 Sb., a dále, že skutečnost, že osoba, konající určité práce nese risiko, že případně neobdrží za svoji práci žádnou odměnu nebo jen odměnu nepřiměřenou, nevylučuje ještě sama o sobě existenci služebního nebo pracovního poměru ve smyslu zák. nemoc.

Žal. úřad založil svůj výrok v podstatě a hlavně na úsudku, že tabáční zahradníci nebyli k M. F. ve smluvené služební závislosti, a stížnost svými námitkami správnost tohoto úsudku nevyvrátila.

Č. 12.112.

Pojištění nemocenské, invalidní a starobní: Trvá mezi majitelem půdy, na které se pěstuje tabák, a mezi »tabákovým zahradníkem« poměr služební nebo pracovní jako podklad pojistné povinnosti podle zák. č. 221/1924 Sb.?

(Nález ze dne 2. listopadu 1935 č. 19.217.)

Prejudikatura: Boh. A 11.114/34, 11.604/34, 12.111/35.

Věc: Okresní nemocenská pojišťovna v Nitře proti zemskému úřadu v Bratislavě o přestupek zák. č. 221/1924 Sb.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Nař. rozhodnutím potvrdil zem. úřad v Bratislavě v pořadí instančním rozsudek okr. úřadu jako policejního trestního soudu v Nových Zámcích, kterým byl František T. osvobozen od obžaloby, vznesené naň pro přestupek § 260 lit. a) zák. č. 221/24 Sb., jehož se podle oznámení stěžující si pojišťovny dopustil tím, že od 22. února 1930 zaměstnával Jos. H. jako hospodářského sluhu a nepřihlásil ho k nemoc. pojištění a to z toho důvodu, že J. H. nebyl k obviněnému v poměru pracovním, nýbrž uzavřel s ním smlouvu podnikatelskou.

O stížnosti, podané na toto rozhodnutí, uvážil nss toto:

Z odůvodnění nař. rozhodnutí jest zřejmo, že žal. úřad osvobodil Frant. T. od obžaloby, vznesené naň pro přestupek § 260 lit. a) zák. č. 221/24 Sb., z té příčiny, že na základě výsledků vykonaného šetření dospěl k úsudku, že mezi obviněným jako majitelem pozemků a Josefem H., který pěstoval na nich tabák, existoval poměr pachtovní, nikoli

však smluvený poměr služební ve smyslu § 2 cit. zák., který jest nezbytným zákonným předpokladem obligatorní pojistné povinnosti, zakládající přihlašovací povinnost podle § 17 tohoto zák., jejíž nevyhovění včas bez náležité omluvy tvoří skutkovou podstatu uvedeného přestupku, kladeného Frant. T. za vinu. — — —

Po stránce právní vytýká stížnost, že koncesi k pěstování tabáku dostává jen majitel pozemku, který ve své žádosti musí uvést rozlohu, jakost půdy a osobu, která práce spojené s pěstováním tabáku bude vykonávat. Jde tedy o t. zv. tabáčiara-zahradníka, jakým byl prý v konkrétním případě i J. H., jemuž bylo svěřeno pěstování tabáku na poli Frant. T. Stížnost dovozuje, že jakákoli smlouva, že polovice úrody patří zahradníkovi, odporovala by předpisům tabákové režie, poněvadž majitel půdy, který má koncesi k pěstování tabáku, musí tabákové režii odvésti celou úrodu a nesmí si z ní ani sám ponechat nic, natož ponechat cizí osobě její polovičku, aby ji sama zpeněžila. Tabák zúčtuje jen majitel koncese, který pak podle úmluvy odmění zahradníka v penězích. Tato skutečnost charakterisuje speciálně právní poměr majitele pozemku k zahradníkovi, který není vzhledem k monopolní povaze rostlin poměrem pachtovním, nýbrž služebním, za jaký jej považuje také spis Dr. VI. Fajnora a Dr. Ad. Zátureckého »Nástin soukromého práva, platného na Slovensku a v Podkarpatské Rusi.«

Námítka tuto nelze však uznati důvodnou. Ze skutečnosti, že podle ujednání s tabákovou režii toliko Frant. T. byl oprávněn pěstovati na svých pozemcích tabák a byl povinen celou úrodu tabáku jí odváděti, samo o sobě neplyne ještě, že by proto již Josef H., který na pozemcích Frant. T. podle smlouvy s ním sjednané pěstoval tabák, musil býti k němu v poměru služebním, poněvadž tím, že by Frant. T. jednal snad proti ujednání s tabákovou režii a zneužil svého oprávnění, by se jakákoli smlouva, uzavřená mezi Frant. T. a J. H. o pěstování tabáku, nepřeměňovala ve smlouvu služební. Právní poměr, ve kterém byl Frant. T. k tabákové režii, nevylučuje, aby mezi ním a J. H. o pěstování tabáku byla ujednána jiná smlouva než služební ve smyslu zák. č. 244/1922 Sb. Pokud pak stížnost má při uvedené námítce snad na mysli zák. článek XXIX:1900, který tabákové zahradníky prohlásil v § 2 za robotníky, tedy osoby, jež jsou k osobě, které se dostalo povolení pěstovati tabák, ve služebním (pracovním) poměru, nutno k tomu uvést, že z cit. zák. článku nelze dovoditi, že tabákoví zahradníci jsou vždy k majiteli půdy v poměru pracovním. Poměr mezi nimi může míti podle obsahu konkrétní smlouvy také jinou právní povahu než povahu smlouvy služební, jak nss vyslovil již v nál. Boh. A 11.604/34.

Podle toho není zásadní zákonné překážky, aby poměrem tím mohl býti také poměr pachtovní, jaký shledal žal. úřad v právním poměru mezi Frant. T. a J. H. — — —

Č. 12.113.

Živnostenské právo: Nejde o »vyhledávání objednávek na zboží u osob, které ho pro svoji živnost nepotřebují,« přijímá-li živnost-